

Tanrılaştırmaların açtığı ukurdayız

A. Yağmur
Tunalı

Tanrılaştırmaların açtığı çukurdayız

A. Yağmur Tunalı

Atatürkçülük ve dincilik hakkında yazdıklarım tepkiler bana bir kere daha Türkiye manzarasını gösterdi. Doğru bulanlar çoğunlukta. Fakat “Türkiye’nin sağı solu aynı kafada” deyişime itiraz edenler oldu.

Bir husus çok önemliydi. Katılmayanlar, yanlış düşündüğümü değil, yanlış söylediğimi de değil, yanlış olduğumu söylemeye çalıştılar. Yine söylenene değil de doğrudan söyleyene saldırıyı tercih ettiler. Yine ideolojik gruplar aynı körlüğün değişik şekillerine mahkûm deyişimi doğruladılar. Bu insan malzemesiyle hangi mesele nasıl konuşulabilir ve halledilebilir sorusunu bir daha sordurdular.

Sosyal krizleri gösterir bir duruma düştüğümüz açık. Ülkeyi yönetenlere kadar neler doğurduğuna ve neler yaptırdığına iyi bakmak lazımdır. İşte en tepeden *kendine bakmama ve baktırmama, suçlu arayarak kendi suç alanını karartma* davranışı buradan doğuyor ve canımıza okuyor.

BOZULMANIN VARDIĞI YER

Birini eleştirmeye kalksanız, dediğinize cevap vermiyor, size saldırıyor. Gücü verdiklerimizden bizim gücümüzü bize karşı kullanıyor: “*Sen benim kim olduğumu biliyor musun?*”, “*Sana gününü göstereceğim*” kafası devreye giriyor. Dikkat edin, söylenen doğru mu, yanlış mı yok. Anlama, dinleme yok. Bana veya bizimkilere nasıl söz söylersin? Güç bizde, biz ne yapsak sen paşa paşa kabul edeceksin!

Bir takım videolar görüyorum, sade vatandaş da efendisinin gücünü kullanmaya kalkıyor ve diğerlerini tehdit ediyor. Gücü verdiklerimizin, devlet gücünü de değil, bu kanunlar üstü kaba güç, tehdit ve şantajını taraftarlarına verdiği havası, anarşi ötesi manzaralar oluşturuyor. Bozulmanın ve çözülmenin kılcal damarlara kadar vardırıldığını gösteren işler oluyor.

UYUŞTURMANIN KAYNAĞI

Şimdiki iktidarımızın memlekete ettiği işlerin belli ki bir planı programı var. Din iman diyerek yaptık. Ve hiçbir değer bırakmama ve toplumu ayırıştırma yolunda yarattığımız hipnozla ilerliyoruz. İyi de bu uyuşma bu kadar mı sürer? Sürdü ve sürüyor.

Adresi doğru verelim: Benim hipnoz dediğim uyuşturma işlemini devamlı tazeleyen dinden geçinmeler var. Din, akla hitap eder. Bunlar o işin hilesini bulalı çok oldu. O hileli düşünce, tarihimiz boyunca devletimize ve hayatımıza hâkim hale gelememişti, şimdi geldi. Kur’an’ı Arapça okumak sevap, Türkçesi günah diyenler ortalığı sardı. Dinin dediği ne varsa iptal, reddettiği ne varsa bunların âmentüsü. Okutmuyorlar, düşündürmüyorlar. Tanrı adına karar veriyorlar. Dedikleri dedik. Kendi dinlerini uyduruyorlar. Feryâd eder gibi sıkça söylüyorum ki üzerinde duralım.

“DİNLERİ VAR BİZİM DİNE BENZEMEZ”

Materyalizmin namusu var. Bunlar kurnaz tilkiler. Bu devirde nasıl oluyor, bilgi herkese açık, açıp okusunlar diyebilirsiniz. Sistem çok zaman öyle işlemiyor. Dumanlı-sisli o kafa din derken korku yaratıyor. Cehennem bir adım ilerde. Bu karanlık dehlize düşürülen insanlar ışık ve kurtuluş ararlar.

O formül de hazır: “Benimle ol kurtulursun!” diyorlar. Bu kolaycılık prim yapar. Yaptı da.

Siyasetten cemaatlere ve toplumun kılcal damarlarına yayılan bu anlayış felaketimizi getirdi. İçerden tenkit gelmeden bu kâğıttan kaleler yıkılamaz. Hâlâ beton gibi görünmelerine bakılırsa, siyasette, cemaatlerde ve toplumun genelinde içten çürümeyi fark edenlerin, bu yol yol değil diyenlerin sesi henüz tam olgunlaşmadı.

Siyasete yansması da dehşet! Hipnoz işliyor. Bunu da yaşamamız lazımdı. Yaşadık ve o yolun sonu göründü.

ETTİĞİMİZİ ÇEKERİZ

Bunlar yaptıklarımızın sonucudur. “Ne oldu da, neler oldu da bu hallere düştük?” sorusu, bu konuda can alıcı sorudur. Örnek, sayılamayacak kadar çok. **Merdan Yanardağ** gözaltına alındı ve hemen tutuklandı. Sahibi olduğu Tele1'e de hemen kayyım atandı. Seçim kazananları bahanelerle hapse atıyor, yerlerine el koyuyoruz. Kimse güvende değil. Yapanlar da değil. Bunlar demokrasilerde görülecek işlerden değil. Hukukun işlediği totaliter idarelerde de zor görüleceğini söyleyenler var. O halde bunlar nasıl olabiliyor?

Hak hukuk gayreti güdecek namusu gösteremediğimiz için bunlar oluyor. Savaşın ahlâkı var, bu ülkede kamplaşmanın ahlâkı yok. Yaşadığımız, biri ötekinin acısını duymayacak kadar insanlık bırakmayacak bir durumdur. Bu kadar ağır söylenebilir mi? Evet, daha ağır ve daha keskin söylenmelidir. O kadar vahim durumdayız.

Şu parti bu parti, o taraf bu taraf meselesi değil bu. Adalet meselesi. Kurallarla yaşamak meselesi. Namuslu toplum olmak meselesi. Namuslu insan olabilmek meselesi...

Fırsat bu fırsat, bunları konuşalım. Yoksa bu kısır döngüden, başkalarının keyfine yarayan gürültüden, uğultudan, davasız dava gütmekten, kavgalardan, aldanmaktan ve aldatılmaktan kurtulamayacağız.

Bu çarpıklığın sebebini bulacaksak uzağa gitmeye gerek yok. Kendimize bakalım ve bu çarpıklığı görelim. Biz, yanlışla yanlış demediğimiz için sürünüyoruz. “Atı alan Üsküdar'ı geçiyor”. Hem de bunu övüne övüne söyleyerek geçiyor.

Durum ortada: Topyekûn bozulmayı yaşıyoruz. Hep söylüyorum, dinden geçinenler dinden fersah fersah uzak. Milliyetçi geçinenlerin milletten haberi yok. Solcularımız solcu gibi değil. Bozulmanın vardığı yerde düzgün insanın yeri yok.